

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Wednesday, 27 March 2019 04:31 - Last Updated Friday, 29 March 2019 01:44

அண்மையில் 'டொராண்டோ'வில் நடபெற்ற எழுத்தாளர் பா.அ.ஜயகரனின் சிறுகதைத் தொகுதியிலுரையாற்றிய முனைவர் மனதிலி தயாநிதி trauma என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குரிய சரியான சொல் தெரியவில்லை எனச் சபையினரைப் பார்த்துக் கேட்டபோது மனையில் வீற்றிருந்த கவிஞர் சரேன் அவர்கள் அஞர் என்றார். அஞர் என்றதும் தான் நினவைக்கு வருகின்றது சரேனின் அண்மையில் வளையான கவிதைப் புத்தகத்தின் பெயரும் கபிட அஞர் என்பதுதான். உண்மையில் முனைவர் சரேனின் கருத்துப்படி அஞர் என்பதற்கான அவரது விளக்கம் இணையத்தில் காணப்பட்ட கருப்பொன்றிலுள்ளது ("முள்ளிவாய்க்கால் 7ஆம் ஆண்டு ஆற்ற ஓண்ணா அஞர்" - சரேன்). அக்குறிப்பிலுள்ள அவரது அஞர் பற்றிய விளக்கம் வருமாறு:

"பெருந்துயரம், ஆறாத காயம், ஆற்ற முடியாத மனவடும், உளவடும் என்பவற்றைக் குறிக்கும் பழைய தமிழ்ச் சொல் அஞர். எடுத்துக்காட்டாக, 'ஊங்கு (மிகக்) அஞர் நிலையே' என நற்றிணையிலும் (30.10), 'ஆர் உண்டும் பரேஞர் போக்கி' எனப் பொருநராற்றுப்படையிலும் (88), 'கோடா மரபை பின் நடுங்குஞர்' எனக் குறளிலும் இந்தச் சொல் பயின்று வருகிறது. Trauma என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு இணையான சொல்லாக இதனைப் பயன்படுத்தலாம் என்பது என எண்ணம்."

இதன்படி அஞர் என்றால் "பெருந்துயரம், ஆறாத காயம், ஆற்ற முடியாத மனவடும், உளவடும்." உண்மையில் அஞர் என்றால் பெருந்துயரம் அல்ல; துயரம் என்பதே சரியாக எனக் கூப்பாடுகின்றது. 'ஊங்கு அஞர்' என்னும் போது துயரம் பெருந்துயரமாகின்றது. பெரிய அஞர் (பரேஞர்) என்னும் போது துயரம் பெருந்துயரமாகின்றது. நடுங்குஞர் என்னும் சொல்லிலும் நடுங்கும் என்னும் சொல்லுடன் அஞர் சரேம போதே நடுங்குஞர் ஆகின்றது.

அண்மையக் காலத்து அகராதிகளில் அஞர் பற்றிய விளக்கங்கள் எதுவுமில்லை. ஆனால் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வளையான அகராதிகளில்லாமல் அஞர் என்னும் சொல்லும் இடம் பெற்றுள்ளது அவதானிக்கலாம். உதாரணத்துக்கு 'யாழ்ப்பாணம் மலையைப் பாலோலி வித்துவான் அறிஞர் நா.கதிரவறே பிள்ளையின் அகராதியைப் பார்த்தால் (சாரதா பதிப்பக வளையீடும்) அஞர் பற்றிய விளக்கம் இவ்வாறுள்ளது: "அறிவிலார், துன்பம், வருத்தம்"

இதிலிருந்து அஞர் என்பது துன்பம், வருத்தம் என்னும் பொருளிலும், 'அறிவிலார்' என்னும் பொருளிலும் பாவிக் கப்பட்டும் எதை அறிய முடிகின்றது. ஆனால் அஞர் என்னும் சொல்லுடன் ஊங்கு, பெரிய என்னும் சொற்கள் சரேம போது மட்டுமே அஞர் (துயரம்) பெருந்துயரமாகின்றது. ஆனால் பெருந்துயரத்தை விபரிக்கவும் இன்னும்பொரு பழந்தமிழ்ச் சொல்லுண்டும். அது அஞர் அல்ல ஆரஞர் (பெருந்துன்பம்).

சிலப்பதிகாரத்தில் தவேந்தி வரலாறு என்னும் பகுதியில் அச்சொல் காணப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் வறேடங்களிலும் இச்சொல் இருக்கலாம். இதுவே என்கண்களில் மூதலில் பட்டது. சங்க இலக்கியங்களில் அஞர் தாராளமாகவே பல பாடல்களில்

பாவிக்கப்பட்டதுள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

000000 0000000000 0000000000 0000000000
0000000000 00000000 00000000 000000000000
000000000000 000000000 000000000 000000000
000000000 0000000000 0000 0000000000 "

என்று வரும் பகுதியிலுள்ள சொல் அது. மாலதி என்னும் பணை மாற்றாளையே
கூழந்தகைக்குத் தன் மூலபைப்பாலை ஊட்டுகின்றாள். பழவினை காரணமாக
அக்கூழந்தையின் உயிரைக் கஹ்ருவன் எடுத்துச்சென்றுவிடுகின்றான்
(கஹ்ருயிரக்கொள்ள). அதனைப்பொறுக்க முடியாத மாலதியின் ஆற்றுப்படுத்துத்தப்பட
முடியாத பெருந்துயரமே ஆரூர். இதனையே ஆற்றாத தன்மையள் ஆரூர் ரயெதி என்னும்
சொற்றொடர் விளக்குகின்றது.

இவற்றின் படி அரூர் துயரமென்றால் ஆரூர் பெருந்துயரம்; பரேரூர்.

ngiri2704@rogers.com